

modum ditavit sermonem: qui quò uberior,
eò melius certiusque animi sensa exponimus.
Sed adhæc artis Grammaticæ miracula non
attendit vulgus; sapientes verò penè obstupe-
scunt.

EXERCITATIO LXXX.

De personis admirantibus.

I. **H**Actenus de objectis admira-
tionis five rebus admirandis
egimus, jam videamus de subjectis five
personis admirantibus. Ubi primò di-
cimus, maximum admirabile non ad-
mirari, hoc est, *Deum*, qui objectum
admirationis maximum est, non esse ca-
pacem admirationis, quoniam nihil ei
novi, insoliti, inopinati accidere potest
unquam.

2. Sed *Christus*, Deus & Homo, an
etiam admirationis affectum in se habuit?
Resp. Quid ni, cùm verus homo fuerit,
nobis per omnia similis, excepto pecca-
to? Bis autem in statu exinanitionis suæ
admiratum fuisse legimus, semel quidem,
propter incredulitatem suorum popula-
rium Marc. vi. 6. qui erant Galilæi; alia
vice propter eximiam fidem alicujus ex-
tranei,